

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophiae pars I, Logica, tradita a 1717 in Academia
Fryborgensi - Cod. Ettenheim-Münster 230**

Weinberger, Albert

[Freiburg], 1717

Quaestio secunda [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-120382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120382)

non est in re ipsa ut obitu male affeale puer sit raler inter se dispa
na in auto e. g. qd amo nunciata bene possit fa obitu foale male
atq; hie modo dicit; fare quereat inter se auctore meo dicit dicit
quidam conuadit p. p. actus aliquid illud. Et hie p. p. foale
aliud aliter ut raly; facit dicit dicit inter actus hie p. p.
as et hales.

103 Quod dicitur ad actus et hie hie foale obitu male solia actus et ha
cipit siuificand vorat; a n. utis ipse subit dicit dicit dicit dicit
foale vo obitu dicit vorat; p. p. dicit dicit dicit dicit dicit
subit dicit; sic obitu male p. p. e. g. qd amo nunciata bene possit fa
quid dicit; p. p. foale vo obitu dicit dicit dicit dicit dicit
naalis; quia hie p. p. dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit

104 Si vo loquatur de hie hie p. p. obitu male dicit dicit dicit dicit
illud opus qd ab alio hie hie p. p. et imanis in dicit dicit
do qua p. p. et imanis loquatur; capulo p. p. obitu male dicit dicit
ita p. p. operis artificis qd dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
metaph; ad qd hie
qd aliud subit; foale qd e ipse foa artificis qd ad qua obitu male
e indifferens; subit foale e capulo hie hie hie hie hie hie hie hie
ad foa artificis dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
inano. obitu male p. p. coloris; quia ipse raly p. p. indifferens ad
p. p. hie
foa artificis; seu mixtura obitu coloris qd dicit dicit dicit dicit
p. p. hie
qua hie hie coloris ad raly hie hie

105 Dixi paulo ante illud obitu male qd dicit dicit dicit dicit dicit
ad p. p. hie
et hie
met; vo indifferens dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
hale p. p. hie hie ut ab obitu hie
p. p. indifferens ad p. p. hie
dicit
e p. p. hie
asa opera e recta sine rectitudine p. p. hie hie hie hie hie hie hie

Handwritten text in the right margin, partially obscured and difficult to read.

acty jnari loio et eoru' affectione, jnari ordinatade efficentia
 opus iud' de obto loio, jnari a' ars p'cedit quod p'io.
 222 Obto r'io neg' quod p'io a' de quocunq' obto loio p'io a' p'io.
 p' de obto affectione, h'ore de b'rae illa q'q' r'anguo sine p'io jnari
 et intrinsecu' antendit loia, ac d'icta efficere, et p' regula' illy jnari
 loquenty, imediati ac directi. A' p' p'cedit quatuor p'ntes quas
 sequenti' art'is et amonabim', et n' d'icim', mane circa h'ore contu.
 v'g'ia' subiungamus.

223 **Accordy. An obtoim
 attionis q'ra sint res recte q'ntae**

222 jma sentia d'icta, obto attionis loio de res recte q'ntae, ita ut
 obto male sit res ois iud' obto. foale ut op'at' seu quid' d'icta
 ita d'icim', quod p'io q' loia citans p'p' d'. Thom' d'icta et alio

223 q'ra hanc p'ntentia d'icta: obto attionis loio articulo n' p'cedit q'ntae

224 Obto, jmo auctoritate art'is q' lib'ra, jmo d'icta p'cedit c. jmo ita lo-
 quim', jmo d'icere circa quod et cui' p'cedit, quoniam circa
 d'icta, et q' p'cedit seu argu' m'ant' iud'ia obto n' res obto p'cedit
 ita d'icta et obto attionis loio, ita ut de hac loquenty, jmo d'icta
 loio: q' res n' p'cedit obto loio. accidit d'. Thom' q' p'cedit d'icta
 loio v'ntari circa actu' r'at'is sicut circa p'p'ria' m'ad'.

225 Obto, 2do r'at' p'cedit op'is a' loio intenti q' res recte q'ntae n' p'cedit,
 obto attionis loio articulo. aut p'cedit si res ois p'cedit op'is a' loio
 intenti, hanc op'at' obto male illi, sed n' p'cedit male illi,
 q' n' p'cedit op'is a' loio intenti in p'cedit ita n' e' obto male
 p'cedit p'cedit, circa q' n' v'ntari d'icta p'cedit p'cedit p'cedit
 res n' p'cedit p'cedit loio p'cedit: q' res n' p'cedit male illi loio
 n' p'cedit v'ntari alia' ars p'cedit circa aliq' obto p'cedit vel
 p'cedit v'ntari, et imutat' p'cedit, n' m'ea q'ntae quod p'cedit de loio
 v'ntari, n' p'cedit n' p'cedit imutat' p'cedit v'ntari.

Adressar q'ra hanc p'cedit loio, jmo v'ntari circa res ois p'cedit
 et quod illis imutand' q'ntae intrinseci' fa' p'cedit: in quoniam
 fa'nt v'ntari r'at' n' q'ntae, n' d'icim', aut n' d'icim', p'cedit p'cedit d'icim'

Et si quis acquirat novum formam aliquid seu denominationem extrinsecam.
 Sed contra hanc respicitur omni immutare extrinseci nihil aliud, quod formam
 a ligna producere, & si quidem, quod postea dicitur respectu effectus formae
 et dicitur extrinseci quibus in hoc non est proprium immutare; nam alius
 est DEVS intrinsecus, & non propter questionem, quia etiam DEVS deno-
 minatur quibus, aliqui DEVS non est immutari, sicut enim respicitur in-
 trinseci, aliter se habet, quod antea se habuit, in n. dicitur aliter
 se habere absolute et sine addito. ad hoc autem aliquid potest dici
 ob id male habitum practici, respicitur, ad illud potest absolute et sine
 addito dici aliter se habere, quod antea se habuit.

117

Ceterum est idem ex data respicitur ad invicem, sicut res
 depicta, sculpta et dicitur potest ob id male artibus pictoris sculpsit.
 nam etiam ista ob id extrinseci naturam ab his artibus dicitur
 depicta sculpta et aliter modo regulae hunc ob id loquatur
 de istis ob id, quomodo loquatur, regule loquatur de rebus quibus, etiam
 modo artibus, sicut sculptura inveniunt conformitate cum re sculpta, quomodo
 modo loquatur intendit conformitate quibus cum re quibus, quod res
 picta et sculpta respicitur dicitur ob id male artibus pictoris sculptoris
 et ob id, nec ab ad invicem admittit, quod est.

118

Adversari vero neque potest inter loca et ad has alias differtur
 appropinquat duplex, imo est quia dicitur difficultas superanda ab aliis
 artibus & sicut ex arte statuarum dicitur in istis ob id, neque in ista
 respicitur representatio sui, sed in excolendo marmore sine fra-
 gura, sine recte marmor et non res representata appropinquat, quod ob id
 materiali artibus statuarum. atque difficultas, quod dicitur superare
 loca, respicitur in istis rebus quibus et non solum quibus, itaque
 potest hunc etiam ob id male illis loquatur. etiam differtur, quia in
 coloribus & sicut in statuarum iam dicitur aliud ob id male, sicut
 proximis, in quibus physicis intrinsecis, sicut artificialibus, et vale ob id
 male & sicut marmor sed in loca non datur, aliud ob id male pro-
 ximis, in quibus physicis intrinsecis, sicut artificialibus, namque quibus nisi ista
 res vale pro ob id appropinquat, quod est differtur, inter loca et ab aliis artibus.

119

lois Aristotelis. in istis nō est ostendi illa regula lois
 quo loquatur de intellectu recte cognoscens. Sed in loquens
 de operationibus rectis in abstracto dicendo: qd syllogis debet
 habere tres terminos, medius terminus est formalis diffinitus p̄m̄p̄
 dōnt demonstrationis est necessaria quod si subiecti loquuntur
 indirecte etiam de intellectu loquuntur saltem implicite de illo
 tanquam de causa efficiente seu a se ipse sicut alidates p̄. q.
 quibus in suis regulis loquuntur de se ipse tanquam causa
 efficienda imaginis non vero loquuntur regula logica de
 intellectu tanquam subiecto receptivo aut partē operis.

Solvuntz oblationes

Obt̄. i. m̄: intellectus recte operans ē opus qd se ad in se ipse
 intendit a logica: qd ē obiectū attributionis logicae
 aut: qd illud ē obiectū intentionis et se intendit a
 loia, quod intendit a reliquis scientiis tanquam finis
 Sed a scientiis reliquis intendit intellectus recte operans
 tanquam finis: qd est.

155

Obt̄. ii. m̄: ad oblationē d̄. illud est opus qd se
 intendit a logica, quod intendit a reliquis
 scientiis tanquam finis qui vel tanquam finis qd
 c. illi: qd intendit a reliquis scientiis tanquam finis
 cui nō est sui d̄. nō est nō est. Si quis d̄. illud
 finis alius habet. finis qui hoc ē, bonum illud qd
 intendit. finis cui hoc ē, illo in cuius gratia bonum
 illud intendit. Et denique finis qui hoc ē, illo, magis
 ipse actualis et formalis potestus talis boni. finis qui

respectu secundum essentiam obliqua, finis est intellectus
 finis quo sunt ipsi actus intellectus, per quos cognoscitur obliqua
 quasi proprie in se intellectu remota obliqua. Concedo
 ipsi intellectus esse finem cui respectu aliam suam habent
 quia hoc in illis bonum intendunt, sed neque intellectus esse
 finem qui actus partialis, sed in respectu logica, sive respectu
 aliam suam habent, quia intellectus neque est pars operis a tota
 intenti, neque pars obiecti ab intellectu et aliis scientiis
 cogniti.

196 Quid r. d. quodvis potentia naturalis, quod seipsum
 operari debet perfici, et curari ab alio habitu
 artis: sed talis potentia naturalis est etiam intellectus, quod
 debet fieri et curari ab alio habitu, quod a tota, quod
 hoc debet perfici et curari. Quod intellectus autem obliqua male
 loquitur. Quod dicitur tota tota, ut dicitur intellectus
 quod obliqua est opus tota est dirigere intellectus, quia obliqua
 est opus tota nihil aliud intelligit, quod ipse finis, quod
 tendit tota.

Primo res: arguitur in manu respectu obliqua scriptoris
 aut pictoris. R. d. neque ultima est operatio
 v. dicitur illi: in seipso, quodvis potentia naturalis debet
 fieri lingua et affectiva operis obliqua in seipso est illi: lingua
 quod potest obliqua, sive operis ab arte intenti et illi: debet
 contentum in rebus sive ad confirmationem. R. d. hoc sive
 rebus quod arguitur, quod tendit ad quodam et per seipsum
 dirigat in seipso et scriptoris intellectus: quod obliqua est opus ipsius
 actus est dirigere rebus et scriptoris.
 R. d. r. d. dicitur tota ut dirigat intellectus lingua et affectiva, et
 oca affectiva suam operationem et illi: lingua potest operari
 vel seipsum receptionem suam operationem et illi: et seipsum
 et intellectus quod hanc receptionem dirigat directione alia:
 quia recipit naturaliter suam operationem.

N. 337

Obt. Obi: finis, et opus loia a recte cognoscere, iudicare, et ratiocinari, sed recte cognoscere, iudicare et a diuisi solam operatione in abstracto, sed in concreto sex in intellectu rite cognoscere: qd finis, et opus loia n. e. sola operatio in abstracto. It. obt. ex officio et conuic. sensu, ipse ex ipsis regulis loia.

Resp. diff. est: finis et opus loia, e. recte cognoscere in abstracto hoc e. ipse recte cognoscere e. ob. e. recte cognoscere in concreto, hoc e. ipse intellectus recte cognoscere n. ob. et sic diff. minime n. constia.

N. 348

Quis imo: ex hoc sequeretur, loia e. plene et quiescere modo habeat operatione recta, siue dicitur hoc recipere, in intellectu, siue in concavo luno, sed hoc e. absurdum.

Resp. negdo ant: quauis anim participat ad aliquam habitum, ut operatio recta n. recipiat, nisi in intellectu in loia nil interest, in quocumq. dorum subto recipiat, operatio, modo ista operatio a loia obtineat.

N. 39

Quis pro: natura nunquam intendit forma aliqua in abstracto: qd negat ars, quo imitatur naturam?

Q. transpico ant. n. conf. ratione adita diff. imitatur naturam in aliquibus e. in ob. n. ratio autem, quare n. in operando n. est proficere aut abstractare forma a subto; ars vero, cum in dorando tendat in obtum suum a ceteris illis, est proficere, et abstractare forma a subto.

N. 190

Obt. Obi: illud e. pars operis a loia intenti de se inuisibilis, et ad constitutum aliq. opus, et recipit in se physica dependenter a regulis forma artificiosam intentam a loia qd e. obtum materiale.

Resp. negdo ant: proficere quoad iou. A. ultimum membrum,

quoad unum quidem, quia intellectus non est pars operis a logica
 abstracti, cum loquatur de tali opere, quod abstractum est
 ipsum intellectum tanquam postem: quoad ultimum vero
 membrum n. ant. quia intellectus operatione recta non recipit
 formaliter dependentem a regulis, seu in directione eam
 sed non naturaliter; quia scilicet non est productus operatio recta
 nisi recipiatur in intellectu.

N. 191

Obst. 2to. in aliis artibus obitu attributionis est opus aliud
 physicum seu compositum ex obitu naturali et formali, re-
 aliter inter se distinctis: quod etiam in loquendo debet esse tale.
 Sed non est aliud, quam intellectus recte operans: quod huiusmodi
 obitu attributionis loquendo.

Resp. dist. ant. in aliis artibus obitu attributionis est opus
 aliud physicum, in quo regula formaliter et directe loquatur
 de opere physico, et uti auctoritas hanc artium tale opus pro
 fine suo indiget sibi proxima: con. ant. in quibus
 hoc non fit nisi ant. et dist. conf. quod etiam in loquendo
 debet assignari tale obitu, si regula loquendo de tali opere
 efficiendo loquatur, con. conf. sicut n. conf.

N. 192

Obst. 3to. si non deberat assignari pro obitu attributionis opus
 aliud physicum sed sufficeret methodus, sequeretur, quod in
 statuta obitu attributionis ad quodlibet opus, sola figura
 hoc admitti non possit, quod est.

Resp. negat. ant. et partate. Diffinitio inter statuta
 et loquendo est imo, quia opus ad quodlibet statutum est statuta
 ut colligitur ex communi sensu, et modo fundam. regula-
 rum; de hac enim directe formaliter et explicitè loquatur
 regula artis statutaris, sed quia statuta statuta
 speciales regulam non sunt de figura, et proportionem partem
 inter se, sed etiam de ipsa materia, quomodo hoc sit dispo-
 nenda, ut possit in illa introduci forma artificiosa: et
 autem ita loquatur, regula loquendo de intellectu recte loquendo
 cente.

143

Obt. Obt. voluntas recte operans e obtu attributionis
ethica. qd illud recte operans e obtu loic ant. videt
dicens obtus et D. Thomas corp. qbt, quia sicut Ethica
dirigit voluntate in suis operationibus, ita loic dirigit
illud in suis operationibus: qd sicut voluntas respectu
Ethice e obtu, ita illud est respectu loic.

R. diffid. ant: voluntas recte operans e obtu Ethice
Ethica, si de illa explicite formaliter ac directe loquatur
regula Ethica e: ant. si de illa loquatur sicut respectu
loic e loquatur de illud n: ant. Accip: qd verò de vo-
luntate recte operante loquatur regula ethica, examinandum
nostrum n? determinare respectu cuiuslibet habitus
sicut in particulari, quale habeat obtu attributionis

ANNO 1715 449

An obtum attributionis loic Ethice sit
Syllabus vocalis?

Qda sententia defendit obtu attributionis loic Ethice N: 144
de syllabus vocalibus, ita ut obtu materiale sit vox,
formale vero dispositio vocis, requisita ad syllabam. si
dantur pro hac sententia antiquissimi doctores, et
ex partibus S. Augustini, Fridorigi et alii ex doctoribus
Scholasticis nominatis, maxime Thuroloz, et alii quidam
recentiores, inter quos mirè hanc sententia illustravit
ingeniosus quidam parisiensis, ut sepant, controversia e
yllab. Ingolstadtii anno millesimo sexcentesimo nonagesimo.
Imo ino typis vulgata. contra hanc sententia.

N: 145

Dico: Obtum attributionis loic Ethice n e syllabus vocalibus

sentia valde comode exponant. Hic, auctoritati, quos
 aduersari pro se alledat, & loquunt, inanis de volub
 inferais, & de vicijs ceteris, tanquam de illis attributo
 & tantis de parte aliqua locis, eagr mini, principis.
 Lynceus certe in phrasibus auctoribus antiquis solent.
 Jiny septis, nullis ex antiquis, prater Aristoteli do-
 cuisse, qd solus syllogus vocalis, sit ob id attributionis
 locis.

Ad id eade minor sylgi numero iussu allati:
 de illo sylgo, p se et primario & loquent, regula
 primario locis Hic, qui n e dfratio: p syllogus
 vocalis n e dfratio: qd de sylgo vocali n loquunt
 p se et primario regula primario locis Hic.

N. 148

M. pbr, ex Hic, qui pbrim ab initio laborat
 analyticon ita loquit, inu dicere circa quid, ad
 eius, sit dfratio, quonia circa dfratione, et
 pbr dfratio n: vero pbr: dfratio e syllogus
 pialis, p que cognoscimus, et hdu quam esse, ipd
 habeam, pbrim, ut raptus exspecti dfral Hic,
 p dfral n e syllogus vocalis, quia p syllogus vocali
 cognoscimus et hdu illud scitamus, quae etia pbr
 & pbrim, pbrim, syllogus vocalis sciret.
 Hoc aute e falsum, quia sine quata Hic, e cognoscere
 ead, pbrim, quare e, et qd illis ead e.

Respondent aduersari qd hanc nostram pbrim, n e
 dfratio, in eij pbrim dfr: n: p dfral n e syllogus
 vocalis, ita ut p illud syllogus vocali factus e dfr
 dfrone regulari, & licet, qui cognoscimus, negat:
 ita ut p syllogus vocali factus e dfral, quom-
 docemus, pbrim, aut cognoscimus, conuenit,
 deuat ad hoc ut aliquid sciat hdu syllogus vocali

N. 149

requirit, ut se reflectat ad regulas, et eorum directione
 horum faciat syllog.
 N. 190 Sed contra è imo, Arles è dicit, quod syllogus dicitur
 per se, non que finis, eorum ipsi faciantur ex
 directione regularum et cum reflexione ad illas
 per se, non que finis, eo quod ipsi habeant contra
 è se, licet quis prout cognoscit et faciat, ipsa
 veritate ipsa, in quantum facit simul habet de-
 non pro ratione, in habere, in se, quod veritas
 habeat. N. 191

N. 191 Respondent igitur ad eandem nostram objectionem ad-
 versarii ratiocinando, quod non solum in syllogismo
 modo hoc à ita, aut illud intelligamus; sed etiam
 simul correspondat syllogismo vocali sicut interna
 seu abstractio mentalis.

192 Sed contra è imo potest aliquis habere syllogismum
 abstractum vocali etiam humano modo, quia in
 se, licet illud obtinet, sicut per se, quis humano modo
 proferre alias voces à significativam quia in aliis
 illud obtinet cognoscit.
 Contra è Sed
 etiam syllogismo vocali correspondat sicut interna,
 abstractio, propter syllogismo vocali habeat aliquis etiam
 mentalis, in se, quod dicitur, quod dum syllogismo
 vocali, eo quod ipsi habeat, facit. Sicut impropria
 aliquis dicitur se dicitur, in se, quod illud
 agat, cognoscit aut intelligat, significando quod habet.

notam, hoc autem aliunde nota ex ipso libro Peri-
 hemeias cui em in his dicitur et interdum eadem
 uocabitur, quod si interpretatio uocabi conceptus seu
 orationis uocabi, hoc ipso explicatio uocabi
 uocabi et indirecte hanc ipsam conceptum unde
 * n. apud erat, noua definitione uocabi orationis uocabi
 no, quavis et hanc uocabi uocabi mentali defere

N. 155

Obi. 2di. ille syllogus est obiectus attributionis uocabi logicae, quod
 syllogus uocabi dicitur: sed uocabi dicitur syllogus mentali. qd est
 m. p. ob. syllogus dicitur syllogus in abstracto, Topicum et Sophisticum.
 Sed hoc est dno syllogus uocabi; quia solus syllogus uocabi est qd
 est in mente: qd est m.
 Q. dicitur m. ille syllogus est obiectus attributionis uocabi logicae, quod
 uocabi dicitur dno uocabi uocabi, c. est: quem dicitur dno
 analogo n. ob. et sic dicitur m. n. corpore. dno ip. syllogus
 abstractum, Topicum et Sophisticum: sed si huiusmodi syllogus
 forme: qd est dno uocabi, ut si ipse uocabi dicitur, dum
 negat, syllogus sophisticum est syllogus, quod autem aliquid posuit
 dicitur a se ipso, idem dicitur libro 2do Eleutorum
 ad ad eas, quod si ipse fuerit, inquisitione; nam qui ab alio
 patitur, per se ipse

N. 156

Obi. 3di. ille syllogus est obiectus attributionis uocabi logicae, cuius
 partes syllogus in sua uocabi explicabit. Sed explicabit uocabi
 partes syllogus uocabi: qd est m. p. partes syllogus huius
 et propositiones, sed explicabit uocabi et huiusmodi syllogus uocabi
 ly; quia p. huius, uocabi dicitur est enuntiatio, ille huius
 est extremum propositionis: qd oia conueniunt uocabi syllogus
 uocabi: qd est m.

Q. diff. M. cuius partes explicavit, imatio c. M. cuius partes explicavit tantum. Imatio n. M. et sic diff. m. n. cog. M. Definitur quidem alibi directe et immediate p[ro]p[ri]etate vocalem n[on] e[st] imatio, sed tantum edatio, ut nempe mediante cognitione p[ro]p[ri]etatis vocalis facilius veniremus in cognitione p[ro]p[ri]etatis mentalis q[uo]d ipsa e[st] illius dicitur, ad quod mentalis

Quies imo. alius sylvi partes explicavit, imatio cuius partes explicavit immediate ac directe. Sed immediate ac directe explicavit partes sylvi vocalis. q[uo]d etiam explicavit huius partes imatio.

Q. diff. M. nisi aliunde constet, q[uo]d sit finis tantum edatio c. M. si hoc aliunde constet n. M. aliunde autem constat, q[uo]d nobis obtinuit, sine imatio dicitur fuisse sylvi mentalis, cum igitur p[ro]p[ri]etate et tantum tantum explicat in ordine ad p[ro]p[ri]etatem, etiam imed. et directe explicavit p[ro]p[ri]etate et tantum vocalem, et sic sequitur q[uo]d etiam explicavit imatio, sed potius, q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]etate vocales tanquam magis nota imatio explicare videtur etiam p[ro]p[ri]etate mentalis

N. 3517

Quies edv. solus p[ro]p[ri]etate vocalis est obtinuit, et imatio illorum absonus, qui de ita p[ro]p[ri]etate et directe loquuntur. q[uo]d obtinuit est obtinuit imatio istius loqu.

358

Q. Graepius aut. q[uo]d cogit, quia sepe accidit, ut in q[uo]d est obtinuit attractionis, respectu alius actus n[on] habet p[ro]p[ri]etatis, sed obtinuit attractionis respectu alius habet p[ro]p[ri]etatis, si nempe habet de tali obso q[uo]d curandi actus edatio agit tantum in ordine ad aliud obtinuit de quo agit q[uo]d actus imatio.

Q. uti dicitur in sua loca sepe semper agit imed. ac directe de sylvi vocali, agit enim de equivo- catione explicatione tantum non locutione tantum.

359

mutacione noui et de arte disputandi
 cut alius de fallacijs dictionis: qd' hystericis vocalis
 est obitu dictionis loco solida. Constat
 multi factus popunt adduci, qd' illi debet de solo
 de syllo vocali, nullo in contrariis, qui illi debet
 est obiles. qd' de illo potius qd' de ipso

Q. disto art: agit immediate ac directe de syllo vocali
 factus imatio negs ant: p' acty darios c: ant: ide' respondit
 ad confirmatione disto negs ant: quod in mentem
 multi factus afferri popunt, qd' illi de syllo vocali, qd' fa
 n: ant: factus p' acty factu darios concedo ant: qd' factu in
 confis negs. quod idem vero mentem ide' ant: ubi et

W: 360 Obi ultimo. convenienter erat, ut regule loco loqueretur
 imatio de syllo vocali: qd' de hoc loqueretur. ant: qd'
 syllo vocalis cadit sub sensu, adeo clarior et pro
 paronum captu facilius, quam syllo mentalis, qd' nullo
 sensu percipitur: qd' convenienter erat, ut regule loqueretur
 de syllo vocali.

Q. imo res: arguitur in syllo scripta, qd' adhuc magis ca-
 dit sub sensu, qd' hic debeat ee obitu dictionis
 Res: Ideo negs ant: rāo: qd' quia in obiles suis suis
 transire alius suis in scriptis et modum fieri formale
 huius autem qd' in syllo mentali convenienter fuit
 ut obiles qd' imatio de syllo mentali, qd' non
 notis sciendi, et evidentia atq; certitudo gl'iosis
 significata qd' poterat fa bene explicari in vocibus
 formaler qd' in qd' evidentia et certitudo
 licet syllo vocalis cadat sub sensu, in ipso qd'

practi et experimentaliter longe certius se manifestant illa-
qui, quam voces, quae sensibus recipiuntur. At ipse vocis essentia
sua vim habent, et quodlibet inderant, et in tantum percipi
voces quodlibet a loco, in quantum signa et nota quae
ceptibus: hoc autem posito non apparet, cum sit specialis dis-
tinctio, si regulo, quod probantur immediate illi de quibus
interius de hinc et alia illigant et explicantur.

ARTICULUS 1us

An et qualis operatio mentis sit obitum

Atributionis loci? Simus an operatio
mentis sit obitum attributionis loci.

Respondet ista sententia, quod pro obitum attributionis loci as-
signat solas operationes mentis in abstracto. Ita docet
S. Thomas, Suarez, Fonseca, alii quod ob hinc citati in
quibus.

Dico: obitum attributionis loci ad locum est sola mentis operatio
per se sufficienter ex dictis: obitum attributionis namque sunt res
namque intellectus, namque syllogismus vocalis: namque eas habent, prout
hoc est aliud distinctum ab operatione mentis, cum a rebus
rebus cognitis: quod sola mentis operatio est obitum attributionis loci
ant. supra fuit iam probatum. per se plus modo ex SS
sequente.

N. 161

ARTICULUS 2us

Qualis operatio mentis sit obitum

Atributionis loci

N. 162

Isti ipsi Auctores, qui in procedente questione notitiam dixerunt
sola operatione mentis esse obitum attributionis loci ad locum, dis-
ferunt in eo, qualis operatio sit obitum attributionis: alii quod in
signant res hinc, alii quod sola res abstracta, alii quod hinc
obitum loci, alii quod sola operatione, alii quod sola dictione

aliqui dantur ad et solum syllogum et cum his propositionibus quibus sentio et.

163 N: Dico: oblatio attributionis loci solutio est ois et solus syllogus, non ut hic complectitur, affirmativum et probabilem. dixi autem loci solutio; de hac enim uti hactenus semper ita et nunc loquor, si vero de tota loci solutio et de sua sua consuetudine accepta. hinc plurimi Auctores, qui videntur nobis esse astrari reijciunt, si cum ipse non loquatur, de loci solutio, cuius nos ducimus oblatio attributionis esse solum syllogum.

164 Oblatio etiam gloriose notitia; istud est oblatio attributionis aliquid nobilitatis, ad quod officium cetera, quod in illo tractantur, sed ex natura sua, suntque male Auctorem et modo procedant ordinantur, et quod ipse non ordinantur, ulterius. In talis respectu quod est. m. p. quod sunt membra, quod solum cetera, ois, quod in loci tractantur, nempe tria, propositiones, desio, desio est, et non ordinantur ad solum syllogum. et in primis spiritum solum, et ceteris solutio de illis capit. desio est, quatenus possunt esse principium et gloriose aliquid solum, hinc, ut scilicet observat, solutio partem solum solutio de desio, ac desio, utpote, quod duo modi sunt, unde in ab aliis fuerit dicitur. In tota sua loci possunt ipse in solum libro solum Auctorem capite ultimi, ubi disputata desio ac desio solum solum se Auctorem et inventorem esse gloriose.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

p[ro]p[ri]et[ate] n[on] ead[em] m[od]o s[ed] s[ed] ab i[n]itio p[ro]p[ri]et[ate] qu[od] ead[em] e[st]
 membrum, neque q[uo]d s[ed] s[ed] i[n] d[ist]inct[is] ult[er]ior[is]: et qu[od] ead[em]
 q[uo]d p[ro]p[ri]et[ate] ad s[ed] s[ed] d[ist]inct[is], de hoc n[on] n[on] d[ist]inct[is] e[st]
 p[ro]p[ri]et[ate], s[ed] v[er]o obiter loq[ui]t[ur] velut loq[ui]t[ur] d[ist]inct[is]. de s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate]
 p[ro]b[ab]ili v[er]o id[em] p[ro]p[ri]et[ate] de ead[em] q[ui]a h[ic] s[ed] s[ed] h[ic]
 r[ati]o[n]e m[ate]ri[ae], nec r[ati]o[n]e f[or]m[ae] p[er] se et al[ia] n[on] p[ro]p[ri]et[ate]
 d[ist]inct[is] q[uo]d s[ed] s[ed] d[ist]inct[is], neq[ue] ex i[n] p[ro]p[ri]et[ate] h[ic]
 b[er]it[ur] aut m[en]te auct[or]is; q[ui]a n[on] p[ro]p[ri]et[ate] p[ro]p[ri]et[ate]
 a[ut] q[uo]d q[uo]d s[ed] s[ed] p[ro]b[ab]ili d[ist]inct[is] ab i[n] p[ro]p[ri]et[ate] e[st]
 s[ed] s[ed] d[ist]inct[is]: q[uo]d e[st] q[uo]d;

Dixi v[er]o in gl[os]sa, s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate] complexit[is] d[ist]inct[is] N: 165
 et p[ro]b[ab]ile i[n] v[er]o d[ist]inct[is]; q[ui]a de hoc p[ro]p[ri]et[ate] con:
 q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]et[ate] d[ist]inct[is] loq[ui]t[ur] d[ist]inct[is]; q[ui]a r[ati]o[n]e s[ed] s[ed]
 neq[ue] ex n[on] s[ed] s[ed], neq[ue] ex m[en]te d[ist]inct[is] d[ist]inct[is] s[ed] s[ed]
 s[ed] s[ed] d[ist]inct[is] d[ist]inct[is] ex p[ro]p[ri]et[ate] v[er]o, q[uo]d e[st] p[ro]p[ri]et[ate]
 s[ed] s[ed] n[on] e[st] m[en]te, s[ed] m[en]te m[ate]ri[ae] p[ro]p[ri]et[ate]
 n[on] licet s[ed] s[ed] d[ist]inct[is] n[on] faciat s[ed] s[ed] s[ed]
 hoc t[ame]n d[ist]inct[is] v[er]o facit, ut doceat illi p[ro]p[ri]et[ate] et
 evitare, sicut magister granathio d[ist]inct[is] s[ed]
 p[ro]p[ri]et[ate] d[ist]inct[is], q[ui]t[ur] d[ist]inct[is] s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate]
 q[uo]d id[em] d[ist]inct[is] facit, ut p[ro]p[ri]et[ate] s[ed] s[ed]
 q[uo]d v[er]o r[ati]o[n]e s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate] e[st] n[on] s[ed] s[ed]
 ad s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate] faciat, s[ed] s[ed] s[ed] s[ed]
 m[ate]ri[ae], s[ed] s[ed] p[ro]b[ab]ile e[st] q[uo]d, q[uo]d i[m]p[ro]b[ab]ile s[ed] s[ed]
 et cu[m] r[ati]o[n]e ad r[ati]o[n]e a[ut] p[ro]p[ri]et[ate] s[ed] s[ed]
 cu[m] i[m]p[ro]b[ab]ile s[ed] s[ed], ut d[ist]inct[is] p[ro]p[ri]et[ate] d[ist]inct[is]
 q[uo]d s[ed] et s[ed] s[ed], e[st] s[ed] s[ed] p[ro]p[ri]et[ate] v[er]o
 Et d[ist]inct[is] colligit[ur] s[ed] s[ed] i[n] com[un]i p[ro]p[ri]et[ate] complexit[is] N: 166.

Operativum, et probabilem. Et obitu actionis totale
 quolibet a solent deservit et probabile in pos-
 sibiliari. Et obitu actionis portiale, sed quibus et
 operationes de tantu parte obitu actionis; differunt
 in inter se, obitu actionis portiale, et pro obitu
 illud illigibz quolibet opus, quod per se intendit
 tali habitu, et quo obtento illud quiescit, et non
 vero illigibz tantu pass tali opus.

184 Quare: quia in nostra sententia fit obitu principi-
 palitatis.
 Q. de solent solent deservit; quia in hoc tanquam in
 perfectissimo modo fieri, et appropinquo in actu, quod
 a loco subministrat, sed, quia quiescit ceteris habitibus
 loco.

Etiam.
 Solvuntur Actiones.

185 Q. imo: finis loco est dirigere intellectum in omnibus suis
 operationibus, quod est dirigibile; sed omnes actus mentis opera-
 tiones sunt dirigibiles, quod non tantum est in se, sed in
 est obitu loco.

Q. diffido est: loco finis est dirigere intellectum in omnibus
 suis operationibus: ita est ut omnibus in se, et
 directio unius operationis ad directionem alterius est: illi
 ita est si pariter, neque est: et si diffido est neque est
 intelligenda ante est distinctio de loco solent.

186 Dico: in acta S. Thomae omnes actus rationis seu opera-
 tiones mentis pertinent ad loco, quod omnes sunt obitu
 actionis.

Q. diffido aut: omnes operationes mentis pertinent ad

loia, v. tanquam obitu atterionis v. tanquam obitu atteri-
futum c. ant. Determinate tanquam obitu atteributu a
et conf:

170

Obtu rdo ois operas manis habet spaziale pofficiud ob
qd merari quis poffit nona periti loia. qd ois hies manz
operacione p obitu atterionis loia

Q: imo retrorfo aruum. etia sola delineatio imaginis
diffignatio vestis supra pnam habent spaziale pofficiud
qd etia pnam obitu atterionis artis pictoris et factoris

R: rdo transf. ant. diffido conf. nisi reliquis operacione a
loia ordinemz inimpie ad dnd c. confidit, si ad hoc
ordinemz n. conf.

171

Obtu rdo: quamvis pffiones et hie sint partes sylgi, in
pnam de obitu atterionis: qd pffio nro pntie n pffio.
ant. pffio imo; quia pffiones licet et hie sint partes, in
habent intrinsecu aliqua pffionabilitate, rone cuius
pffio appeti popta se. rdo imago capitis humani
aut olivay floris pffio de parte alteray pictura, et hie caput
humanu v floris obitu atterionis artis pictoris, et hoc
in istis pffio quiescere.

Resp: transf. ant. negdo confidit; quia rdo quare pffio
et hie a sint obitu atterionis loia q tantu e qd sint
partes sylgi, sed in pffio etia hoc e rdo, qd pffiones
et hie inimpie a loia et ab ipso arte ad sola sylgi
ordinemz. ad imo pffiones respondes. hoc intra
in pffio pffionabilitas n pffio, si ex fine intrinsecu artis ordinemz
relativ; ut potet ex retrorsiva supra data. Ad rdo pffio
habent nego pffionabile, diffinitas delineanda a ex coi sensu
et pffionabilione homi, ac modo pffionemz regulari, et
quibz res hie pffionemz pntet, ut iteru adnotari haberi
debet in datis retrorsivibz.

quod illa non est obiectum attentionis loci sollicita: ant. p[ro]p[ri]o libro primo,
Tropicorum capita duo, ubi dicitur, dialecticam propter alia etiam esse
utilem ad eas, quod eorum quibusdam sunt disciplinas quibus potentior ad utrumque
dubitatur, facile in singulis intruimus, verum et falsum.

Resp: respondet ant. ad naturam sollicitis pro, dialecticam utilem esse reliquis
disciplinis non solum propter hoc, quod facilius apprehendatur, veritas evidens
est etiam, quod facilius obtineatur, veritas etiam probabilis, non tamen
sollicita, cognitio probabilis circa res praesentissimas solum est praesentia
cognitioni evidenti circa res ultimas.

Est: solum Socraticum non est obiectum attentionis: quod ratio solum N: 178
probabilis. Ant. amittitur. conf. p[ro]p[ri]o ino. etiam solum probabilis
est et falsum. Quod etiam solum probabilis opponitur alio modo de
moralibus, et sicut aliquid est errare in eo, quod faciat solum
Socraticum loci veri, sed est errare in eo, quod faciat solum
probabilem loci obiectivi.

Resp: conceptio ant. respondet conf. ad primam objectionem N: 178
ant. etiam solum probabilis est et falsum, et est falsum quod non est a: g
accidens est ant. et non est con. immutabile, dicta N: 178 praesentis, solum
sationis: ad eam objectionem praesentis ant. non est con. quod ad hoc ut
aliquid non est obiectum attentionis, non est sicut, ut aliquid modo opponitur
alteri, sed requiritur, et a tali arte et habitu unice aut solum
praecipue intendatur, tanquam finis, qualiter solum Socraticum non
intenditur, bene autem solum, et ideo ipse est obiectum attentionis
loci, non verum ille.

Est ultimo: desio est motus sciendi nobilior quam solum: quod solum N: 177
desio, est obiectum attentionis loci, quia desio est cognitio immanens
solum verum est tantum cognitio immanens arguens aliqua im-

Sectione).
R: desio ant. desio est motus sciendi nobilior etiam quod respectu
illius omni immanens cognoscens, et respectu ant. est motus
sciendi nobilior simpliciter, et respectu illius, qui debet

necessario plurimo proficere pot. diciturum n: aut et corp.
nempe illud noster dependet a sensib, et hinc paucissima
cognoscit imeritate. Sed dicitur via p. diciturum seu iudicium
meritum: debuit igitur loia motu diciturum diciturum in
bellacui tamant huius necessario.

178 Dicitur. Syllogus ordinatus ultimus, quia post ordinatus ad lucrum,
vana gloria et qd n. e. oblat. diciturum loia.
Resp: Dicitur aut. syllogus ordinatus ultimus sine ad alium bonum
qua ad finem intrinsecum et imeritum artis n: a: tanquam
ad finem extrinsecum: et meratum e: a: et n: corp. finis intrinsecum
et imeritum artis e opus illud, ad qd efficiendum p. se
dirigunt regulae artis, et qd oblatio indicantur, huius
ab arte illa fuisse obtentu. et tale opus respectu loia e
syllogus: quid quid sit dicitur, num syllogus ordinatus ultimus
a. diciturum? s: ad lucrum, vana gloria et de his
em n. amplius curat loia

ARVS ultimus
Quale sit oblatio male loia.

179 Explicatur huc vigo fuit, quale sit oblatio diciturum loia
oblatio, seu opus, ad qd efficiendum p. se et imeritum diciturum
quid regulae, et hoc diciturum e. de et plus syllogum de
monstrativum, et probabile, nunc diciturum e. qd oblatio
partibus hoc opus affert, et quoniam de his partibus sit
oblatio mal: quoniam sit oblatio male: ad qd resp. et.

180 N. Dicitur: oblatio mal: diciturum loia sit diciturum et qd, for
male vero exponitur diciturum apta ad diciturum
partibus: oblatio e oblatio mal: aliquid diciturum practicum, qd
oblatio a regulis, tanquam aliquid de se diciturum, aut

salte meth. indifferentes ad efficiendum opy a tali habitu p se
 et imatio incedit. quod ab altera comparata determinatur, ad
 hoc notis quia illa opus efficiendum, illud vero a habitu
 form. quod a finibus a casibus datur quod forma, ad qua obli-
 mat: de se e physice & methaph. indifferentes, et a qua ad certa
 species operis artefacti determinatur. sed hoc modo respectu
 loio se habent ex una parte pfectiones et finis, ex altera vero
 parte dispo. convenientem apta ad obtinendum: qd est. n. a
 clara: quia hoc illigim. q obli. mat: ab formale, ut effon-
 di possit ab inductioe ad certum artu. in pth. finis et pfectiones,
 de se p physice & salte methaph. indifferentes ad efficiendum
 v. n. efficiendum soly, qui e opy p se et primario incedit
 a loio, ite p indifferentes ad efficiendum soly, hinc pth.
 qua illis figuris, et modi, ut e p se nota, et in pfectione obli-
 incedit: dispo. autem convenientem apta ad obtinendum effon. in figura
 et modo e forma, ad qua p indifferentes, et a qua ad certa species
 operis artefacti, sicut soly determinatur, idem enim ea finis et pfectiones
 fit soly hinc notis qua illis figuris et modi: quia finis et pfectiones
 et pfectione et pfectione, hinc pfectiones hinc pfectiones
 et qualitatem diversitate disponunt.

Solvuntur oblioes.

Obli. ino: de obli. male debet realiter distinguere ab obli. form.
 sed finis et pfectiones n. distinguuntur realiter ab eorum dispo.
 go n. p obli. male loio. n. p ino. obli. male debet
 esse indifferentes ad obli. formale. sed obli. mat. debet pro-
 pponi ad obli. formale.
 Resp: aydo n. ad ino. pfectiones dist. ant. debet de indiffes.
 et indifferentia pper physica n. ant. indifferentes
 methaph. c. ant. n. d. indifferentia autem meth. ino
 et pfectiones efficiendum soly, efficiendum hinc, qd loio ino
 et pfectiones dependet a reyalis tali modo dispo. hinc

181

motus vero illorum sibi ac coordinatio finalis obiecti formalis: hoc sequela sunt abstracto: qd est.

Resp: arte saltatoria qd attinet forte in 2 inconueniente admitti potest, scilicet si ex una parte conuadit qd singuli motus pedum sicut se nondui habeant illam perfectionem, in qua ars saltatoria potest quiescere: ex altera vero parte ipsi motus pedum sicut se uolunt etiam materia, ex qua consistit saltus artificiosus.

Arte vero pictoria qd attinet nequid paritas, quia respectu huiusmodi quolibet membri 3i. q. corporis humani qst de obiecti attentionis, in quo ars pictoria qst quiescere. respectu loci vero sui et positionis sicut se nondui habent illam perfectionem, quam ultimo intendit loca, et in ea quiescit. v. dicitur aduersari ratione, quare sui et positiones uolunt materia sibi, caput vero et mang n dicitur materia pictura.

Obiecto ultimo sequeret qd actum in physica pro obiecto materiali potest assignari materia ima, et pro obiecto formali forma subiectualis, qd recipitur in materia ima: sequela e contra communitate facta: qd est.

184

Resp: nequid sequela et paritate disparitas e quia aliter dicitur obiecto materiale et formale in suis pure specialibus, e physica, quam in habitibus practicis, qualis e loca, de qua nobis hucusqz fuit sermo.

Ex his, qd p deorsum huius dissertationis p dicto colligitur quomodo definiendi debeant loca: e nempe ars v scia practica mouendi dispensandi diuersa. in qua definitione genus est ars v scia practica, hoc vero uocabulo mouendi dispensandi directio p differentia. Finis huius dissertationis

185

[Decorative flourish]